

ДОЗВОЉЕНОСТ ЖАЛБЕ УМЕШАЧА

Жалба умешача је дозвољена и када странка на чијој страни се меша није изјавила жалбу, а није се изричито одрекла права на жалбу.

Из образложења:

„Другостепени суд је одбацио жалбу умешача изјављену против првостепене пресуде као недозвољену, из разлога што је нашао да умешач не може предузети парничну радњу изјављивања жалбе на пресуду у конкретној ситуацији, у којој жалбу није изјавила странка којој се придружио као умешач. Неизјављивање жалбе, по ставу другостепеног суда, представља такво процесно понашање туженог које се може сматрати одрицањем од права на жалбу. У таквој ситуацији, када је умешач на страни туженог предузео радњу изјављивања жалбе, другостепени суд сматра да је та радња у супротности са парничном радњом туженог коме се придружио у својству умешача, због чега умешач нема правни интерес за изјављивање жалбе.

Врховни суд оцењује да овакав закључак другостепеног суда представља погрешно тумачење одредбе члана 217. став 4. ЗПП.

Према одредби члана 378. став 3. ЗПП, жалба је недозвољена ако је жалбу изјавило лице које није овлашћено за изјављивање жалбе, ако је жалбу изјавило лице које се одрекло или повукло жалбу или ако лице које је изјавило жалбу нема правни интерес за изјављивање жалбе.

Погрешно другостепени суд оцењује да умешач на страни туженог нема правни интерес за изјављивање жалбе против првостепене пресуде у ситуацији када жалбу није изјавио тужени. Према одредби члана 215. став 1. ЗПП, лице које има правни интерес да у парници која тече међу другим лицима једна од странака успе, може да се придружи овој странци. О правном интересу умешача да се у овој парници придружи туженом је одлучено. Тиме што му је дато својство умешача на страни туженог, одлучено је о правном интересу умешача. Према одредби члана 217. став 1. ЗПП, у току парнице је умешач овлашћен да подноси предлоге и да предузима остале парничне радње у роковима у којима би те радње могла да предузима странка којој се придружио. Дакле, право умешача на предузимање парничне радње у роковима у којима би те радње могла да предузме странка којој се умешач придружио, није условљено предузимањем исте парничне радње од стране странке којој се умешач придружио. Тако, ни изјављивање жалбе од стране умешача није условљено изјављивањем жалбе од стране странке којој се придружио. Зато се, ако умешач изјави правни лек, примерак његовог правног лека доставља странци којој се придружио, како је одређено у ставу 3. члана 217. ЗПП. Према одредби члана 217. став 4. ЗПП, коју одредбу је другостепени суд погрешно применио, парничне радње умешача имају за странку којој се придружио правно дејство ако нису у супротности са њеним радњама, али то не значи да је парнична радња коју је умешач предузео у супротности са радњама странке ако ту исту парничну радњу није предузела и сама странка. Погрешно тумачи другостепени суд да је жалба коју је изјавио умешач у супротности са парничном радњом туженог, конкретно са његовим пропуштањем да изјави жалбу. Када би се тако тумачио закон, произишло би да је свака парнична радња коју умешач предузме у супротности са радњом пропуштања те исте парничне радње од стране странке на чијој страни се меша, па тако умешач никада не би могао предузети ниједну парничну радњу ако је и странка није предузела. То није у складу са положајем умешача, нити са сврхом овог института. Неизјављивање жалбе од стране туженог не

значи да је тиме тужени изјавио вољу да се одриче права на жалбу. Тек у ситуацији да је тужени изричито изјавио да се одриче права на жалбу против првостепене пресуде, та радња туженог могла би се разматрати као одрицање од права на жалбу, па би жалба коју би изјавио умешач била у супротности са парничном радњом изричитог одрицања од права на жалбу од стране странке на чијој је страни умешач. То овде није случај.

Све напред указано значи да у конкретном случају није било места одбацивању жалбе умешача на страни туженог против првостепене пресуде, само зато што жалбу није изјавио и тужени.“

(Из решења Врховног суда Рев 16886/2024 од 29.08.2024. године)